

Dosarul nr. 1ra-362/2022

1-19177136-01-1ra-15032022

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

02 august 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Toma Nadejda,

Judecători – Boico Victor, Diaconu Iurie, Catan Liliana, Guzun Ion,

juducând, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, recursul ordinar declarat de către inculpatul Cociug Viorel, împotriva sentinței Judecătorei Anenii Noi, sediul Central din 30 noiembrie 2020 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 noiembrie 2021, în cauza penală în privința lui,

Cociug Viorel XXXXX, născut la XXXXX.

Termenul examinării cauzei:

Prima instanță: 06.11.2019 – 30.11.2020;

Instanța de apel: 28.12.2020 – 23.11.2021;

Instanța de recurs: 15.03.2022 – 02.08.2022.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Anenii Noi din 30 noiembrie 2021, Cociug Viorel a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de:

- art. 352¹ al. (2) Cod penal și în conformitate cu art. 389 alin. (4) pct.3) Cod de procedură penală, raportat la art. 53 lit. g) Cod penal, a fost eliberat de răspunderea penală în legătură cu expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală conform art. 60 alin.(1) lit. a) Cod penal.

- art. 264¹ alin. (1) Cod penal și i s-a stabilit pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 220 (două sute douăzeci) ore cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că Cociug Viorel, pe durata exercitării mandatelor de ales local și a funcțiilor de administrator la întreprinderi de stat în perioada XXXXX, exercitate în baza hotărârii Judecătorei Anenii Noi din 23.06.2015 mandatul de consilier în Consiliul raional Anenii Noi, în baza hotărârii Judecătorei Anenii Noi din 20.06.2015 mandatul de consilier în Consiliul orășenesc Anenii Noi, în baza ordinului Ministrului Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului nr. XX din 20.04.2016 funcția de administrator

interimar al Întreprinderii de Stat „Stațiunea tehnologico-experimentală Maximovca” și funcția de director interimar al Întreprinderii de Stat „Stațiunea tehnologico-experimentală Stăuceni”, în baza ordinului Ministrului Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului nr. XX din 26.04.2016 funcția de administrator interimar al Întreprinderii de Stat „Stațiunea tehnologico-experimentală Chetrosu”, fiind persoană publică și subiect al declarării veniturilor și proprietății în baza prevederilor art. 3 alin. (1) lit. b) și e) din Legea nr.133/2016 din 17.06.2016 privind declararea averii și a intereselor personale, urmărind scopul ascunderii veniturilor sub forma mijloacelor bănești obținute în urma transferurilor bancare, bunurilor imobile și mobile deținute în proprietatea personală și a soției Cociug Natalia, având obligația de a declara averea deținută în comun cu membrii de familie în țară și în străinătate, în conformitate cu cerințele art. 4, art. 5 și art. 6 din Legea nr.133/2016, la 31 martie 2017 a depus declarația cu privire la venituri și proprietate pentru perioada anului 2016, iar la 03.10.2018 a depus declarația cu privire la venituri și proprietate pentru perioada anului 2017 în care intenționat nu a declarat următoarele venituri și proprietăți obținute împreună cu soția Cociug Natalia: La capitolul „Venituri” - pentru anul 2016: venit în mărime de 650 euro (echivalent – 14 232,5 lei) sub formă de transfer bancar prin sistemul „Western Union” din Italia de la Flocea Liudmila, venit în mărime de 900 euro (echivalent - 19357 lei) sub formă de transfer bancar prin sistemul „Western Union” din Italia de la Flocea Liudmila, venit în mărime de 700 euro (echivalent - 15245 lei) sub formă de transfer bancar prin sistemul Western Union din Italia de la Flocea Liudmila, venit în mărime de 150 euro (echivalent - 3286 lei) ridicat de soția Cociug Natalia sub formă de transfer bancar prin sistemul Western Union din Italia de la Flocea Liudmila, venit în mărime de 700 euro (echivalent - 15309 lei) ridicat de soția Cociug Natalia sub formă de transfer bancar prin sistemul Ria Money din Italia de la Alvarez Evelin, pentru anul 2017 venit salarial în mărime de 110 111,32 lei ridicat din exercitarea funcției de director la ÎS STE Maximovca, venit salarial în mărime de 76 756,52 lei din exercitarea funcției de director la ÎS SDE Stăuceni, venit salarial în mărime de 2058,32 lei din exercitarea funcției de angajat la ICS „Anengrain-group”, venit în mărime de 400 euro (echivalent - 10430 lei) sub formă de transfer bancar prin sistemul Western Union din Italia de la Flocea Liudmila, venit în mărime de 700 euro (echivalent - 14392 lei) ridicat de Cociug Natalia sub formă de transfer bancar prin sistemul Western Union din Italia de la Flocea Liudmila, venit în mărime de 400 euro (echivalent - 8364 lei) sub formă de transfer bancar prin sistemul Western Union din Italia de la Flocea Liudmila, venit în mărime de 200 euro (echivalent - 4038 lei) sub formă de transfer bancar prin sistemul Western Union din Italia de la Flocea Liudmila, venit în mărime de 500 euro (echivalent - 10385 lei) ridicat de Cociug Natalia sub formă de transfer bancar prin sistemul Western Union din Italia de la Flocea Liudmila, prin urmare a încălcat regimul juridic al declarării

veniturilor în cazul nedeclarării venitului în sumă totală de 188 926,16 lei, realizat sub formă de salariu din diferite surse legale, în cazul nedeclarării venitului în sumă totală de 3250 euro, echivalent a 71 666,5 lei, ridicat sub formă de transfer bancar, în cazul nedeclarării venitului în sumă totală de 2050 euro, echivalent a 43 372 lei, ridicat de către Cociug Natalia sub formă de transfer bancar.

La capitolul „Bunuri imobile”, nu a declarat bunuri imobile: lot de teren aferent casei de locuit nr. cadastral XXXXX, amplasat în or. XXXXX, cu suprafața 0,1322 ha, dobândit în anul 2008 în baza contractului de donație nr. XX, lot de teren aferent casei de locuit nr. cadastral XXXXX, amplasat în or. XXXXX, cu suprafața 0,0951 ha, dobândit de Cociug Natalia în anul 1992 (cota parte $\frac{1}{4}$) în baza contractului de donație nr. XXXXX și în anul 2008 (cota parte $\frac{1}{4}$) în baza contractului de donație nr. XXXXX și (cota parte $\frac{1}{2}$) în baza contractului de vânzare-cumpărare nr. XXXXX, construcție accesorie nr. cadastral XXXXX, amplasată în or. XXXXX, cu suprafața 17,8 m², dobândită de Cociug Natalia în anul 1992 (cota parte $\frac{1}{4}$) în baza contractului de donație nr. XX și în anul 2008 (cota parte $\frac{1}{4}$) în baza contractului de donație nr. XX și (cota parte $\frac{1}{2}$) în baza contractului de vânzare-cumpărare nr. XX. La capitolul „Bunuri mobile”, nu a declarat deținerea cu drept de proprietate a autoturismului de model „Ford Tranzit” cu n/î XXXXX, dobândit în anul 2008 și autoturismul de model „Volkswagen Bora” cu n/î XXXXX, dobândit în anul 2008. La capitolul „Cote-părți/acțiuni în capitalul social al unui agent economic”, nu a declarat calitatea sa de administrator și fondator cu cota de participare 50% în capitalul statutar al societății comerciale „Ferreus” SRL, IDNO XXXXX, înregistrată la 29.01.2004 cu sediul în or. XXXXX, calitatea soției Cociug Natalia de fondator cu cota de participare 50% în capitalul statutar al societății comerciale „Ferreus” SRL. La capitolul „Datorii”, nu a declarat datoria sub formă de credit bancar în mărime de 100 000 lei, contractat la 12.10.2017 de la SC Moldova-Agroindbank SA.

Acțiunile lui Cociug Viorel au fost încadrate în baza art. 352¹ alin. (2) Cod penal, după indicii calificativi, falsul în declarații, adică, neinclusiunea intenționată a unor date în declarația de avere și interese personale.

Tot el, la XXXXX, aproximativ la orele 2150, se deplasa pe drumul din or. XXXXX, la volanul automobilului de model „Renault Megane” cu n/î XXXXX, fiind în stare de ebrietate alcoolică. Conform rezultatului testării alcoolscopice efectuate cu alcooltestul de model „Drager” cu nr. 2137 din 29.06.2019, s-a constatat în aerul expirat concentrația de alcool de 0,58 mg/l, care în conformitate cu prevederile art. 134¹² alin. (3) Cod penal, constituie stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Acțiunile lui Cociug Viorel au fost încadrate în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal, după indicii calificativi: conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către avocatul Melnic Eduard în numele inculpatului, prin care a solicitat casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie dispus încetarea procesului în privința lui Cociug Viorel în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 352¹ alin.(2) și art. 264¹ alin. (1) Cod penal.

3.1. În motivarea cererii de apel avocatul Melnic Eduard în numele inculpatului a invocat că, urmează a fi apreciată din punct de vedere critic și recunoscută ca fiind ilegală ordonanța procurorului din 30 septembrie 2019 (Vol. II, f.d. 53), prin care s-a dispus prelungirea pe cauza penală nr. XXXXX (capătul de acuzare înaintat în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal) a termenului de menținere în calitate de bănuít a cet. Cociug Viorel până la 6 luni, adică până la 20 ianuarie 2020, fiind în contradicție criteriilor de apreciere a termenului rezonabil la urmărirea penală în cauza penală nr. 2019250377.

A menționat că, dovadă incontestabilă care confirmă caracterul ilegal al ordonanței din 30 septembrie 2019, servește acel fapt, că, în virtutea adoptării acesteia, atât ofițerul de urmărire penală, cât și procurorul, după 30 septembrie 2019, nu au efectuat nici o acțiune procesuală penală pentru a justifica necesitatea prelungirii termenului calității de bănuít. Ordonanța din 30 septembrie 2019 (Vol. II, f.d. 53) a fost emisă cu depășirea atribuțiilor, deoarece s-a încălcat accesul la justiție exprimat prin soluționarea cauzei în mod echitabil și în termen rezonabil.

Instanța de judecată nu a apreciat nici într-un mod argumentele menționate; Prin ordonanța din 30 octombrie 2019, emisă de către procurorul în Procuratura raionului Anenii Noi, Podrez Serghei, s-a dispus: punerea sub învinuire a lui Cociug Viorel, în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 352¹ al. (2) și 264¹ alin. (1) Cod penal. Ordonanța i-a fost adusă la cunoștință lui Cociug Viorel în biroul procurorului, care conduce urmărirea penală, în prezența avocatului, în data de 30 octombrie 2019 ora 11:00.

De asemenea a indicat că, Cociug Viorel a fost înregistrat în campania electorală pentru alegerile în autoritățile administrației publice locale din 20 octombrie 2019, conform art. 44 al Codului electoral. Drept dovadă, servește legitimația nr. XX din 19 septembrie 2019, care este anexată la materialele dosarului penal. Potrivit materialelor cauzei penale nr. XXXXX, în special, prin constatările ordonanței privind necesitatea prelungirii termenului de menținere în calitate de bănuít din 30 septembrie 2019, se atestă faptul că în data de 26 septembrie 2019 organul de urmărire penală s-a adresat consiliului electoral al circumscripției electorale Anenii Noi, solicitând acestuia acordul cu privire la atragerea la răspundere penală a cetățeanului Cociug Viorel care în urma examinării, a fost respinsă.

Astfel, a specificat că, legalitatea alegerilor în autoritățile administrației publice locale din 20 octombrie 2019, conform art. 68 al. (2) din Codul electoral, se confirmă

prin hotărârea instanței de judecată, care validează mandatele consilierilor și primarilor aleși, precum și lista candidaților supleanți. Adoptarea hotărârii judecătorești privind confirmarea legalității alegerilor în autoritățile administrației publice locale din 20 octombrie 2019 a avut loc în cadrul ședinței de judecată din 30 octombrie 2019 orele 16:45 (drept dovadă, servește confirmarea Judecătoriei Anenii Noi nr. XX din 13 noiembrie 2019), iar ordonanța privind punerea sub învinuire din 30 octombrie 2019 în cauza penală nr. XXXXX a fost adusă la cunoștință în data de 30 octombrie 2019, ora 11:00.

A mai invocat că, punerea sub învinuire din 30 octombrie 2019 în perioada electorală, exercitată în lipsa consimțământului organului electoral, este ilegală, deoarece s-au încălcat prevederile art. 46 alin. (5) al Codului electoral. Încălcarea prevederilor legale referitoare la competența după calitatea persoanei, conform art. 251 Cod de procedură penală, atrage nulitatea actului procedural menționat.

A relevat că, instanța de judecată considerând că învinuirea imputată inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (1) Cod penal este dovedită, a făcut trimitere la o singură probă-rezultatul alcooltestului de model „Drager”. Rezultatul alcooltestului Drager nu a fost dobândită în modul prevăzut de art. 93 alin. (2) Cod de procedură penală și nu poate exista de sine stătător în lipsa procesului verbal privind constatarea faptei ilicite, întocmirea căruia este obligatorie în conformitate cu prevederile punctului 12 din Regulamentul privind testarea alcoolsopică și examinarea medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii, aprobat prin Hotărârea Guvernului „Cu privire la aprobarea nr. 296 din 16 aprilie 2009 (în continuare Regulament).

A menționat că, urmează a fi apreciat din punct de vedere critic declarațiile martorului Matvei Ilie, care a declarat că în urma testării lui Cociug Viorel cu ajutorul testului „Drager” s-a constatat la ultimul în aerul expirat 0,58 mg/1 de alcool, iar la prelevarea probelor de sânge ultimul a refuzat, deoarece era de acord cu rezultatul testului „Drager”, însă a refuzat să semneze acest test alcoolsopic, precum și faptul că subiectului i-au fost explicate drepturile și obligațiile procesuale, deoarece la materialele dosarului penal nu există nici o probă concludentă, cum ar fi procesul verbal privind constatarea faptei ilicite, care ar confirma cele declarate;

A mai indicat că, la caz fiind relevante declarațiile martorului Țurcanu Ion (angajatul Inspectoratului de poliție Anenii Noi), care, fiind audiat atât în cadrul urmăririi penale, cât și cadrul cercetării judecătorești, a declarat că în procesul întocmirii procesului verbal de reținere a mijlocului de transport ridicării permisului de conducere a fixat dezacordul cetățeanului Cociug Viorel cu privire la acțiunile efectuate de către agentul constator. Potrivit declarațiilor martorului Țurcanu Ion, acesta a menționat că după data de 29 iunie 2019, în procesul documentării faptei ilicite privind rezultatul testării alcoolsopice, reprezentanții agentului constator au

început a întocmi procese verbale unde consemnează informația necesară și, în special, aduc la cunoștință drepturile și obligațiile subiectului testării alcoolscoapice. Potrivit declarațiilor martorului Matvei Ilie, în urma testării lui Cociug Viorel cu ajutorul testului „Drager” s-a constatat la ultimul în aerul expirat 0,58 mg/1 de alcool, iar la prelevarea probelor de sânge ultimul a refuzat, deoarece era de acord cu rezultatul testului „Drager”, însă a refuzat să semneze acest test alcoolscoapic distingem că persoana dată, având calitatea de specialist cu atribuții de a efectua testarea alcooscoapică, nu cunoaște obligațiile stabilite de Regulamentul menționat.

A specificat că, dat fiind, că se afirmă concentrația alcoolului în aerul expirat cu o valoare de 0.58 mg/1, care corespunde stării de ebrietate cu grad avansat de alcoolemie, Matvei Ilie a fost obligat să conducă subiectul în data de 29 iunie 2019 la o instituție medicală abilitată pentru efectuarea examinării medicale și acordarea asistenței narcologice necesare, însă această obligație a fost ignorată, ceea ce pune la îndoială rezultatul testării alcoolscoapice din 29 iunie 2019.

A opinat că, nu poate fi acceptată nici opinia referitoare la necontestarea rezultatelor testării alcoolscoapice de către Cociug Viorel, deoarece acest drept a fost încălcat în mod grav prin neexplicarea acestuia de către persoana abilitată în testarea alcoolscoapică. Nu puteau fi contestate aceste rezultate, nefiind întocmit nici un proces verbal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 noiembrie 2021, a fost admis apelul, casată parțial sentința, inclusiv din oficiu, în baza art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care procesul penal în privința lui Cociug Viorel, recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (1) Cod penal, a fost încetat în legătură cu intervenirea termenului de prescripție.

În rest, sentința a fost menținută, fără modificări.

4.1 În motivarea soluției, instanța de apel a statuat că, analizând în ansamblu probele cauzei penale date prin prisma art. 101 Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, a concluzionat despre existența în acțiunile inculpatului Cociug Viorel a indicilor infracțiunilor prevăzute de art. 352¹ alin.(2) Cod penal, după indicii calificativi: falsul în declarații, adică, neinclusiunea intenționată a unor date în declarația de avere și interese personale și art. 264¹ alin. (1) Cod penal, conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate cu grad avansat.

În continuare instanța de ape a reținut că, prima instanță a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului, cercetarea judecătorească s-a efectuat cu respectarea dispozițiilor procesual-penale.

Instanța de apel a considerat că, reieșind din categoria infracțiunii prevăzute de art. 352¹ alin.(2) Cod penal cât și ziua săvârșirii acesteia, prima instanță corect, a

ajuns la concluzia de a libera de răspundere penală pe Cociug Viorel în legătură cu prescripția tragerii la răspundere penală.

A mai stabilit cu certitudine și fără echivoc vinovăția lui Cociug Viorel de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin.(1) Cod penal.

În conformitate cu art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod procedură penală, sentința de încetare a procesului penal se adoptă dacă: există alte circumstanțe care exclud sau condiționează pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală.

În conformitate cu art. 332 alin. (1) Cod procedură penală, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute în art. 275 pct. 5)-9), 285 alin. (1) pct. 1), 2), 4), 5), precum și în cazurile prevăzute în art. 53-60 din Codul penal, instanța, prin sentință motivată, încetează procesul penal în cauza respectivă.

Potrivit sancțiunii art. 264¹ alin.(1) Cod penal, persoana vinovată poate fi pedepsită cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, deci, coroborând aceste prevederi cu stipulările art. 16 alin. (2) Cod penal – această infracțiune este clasificată drept una ușoară.

Instanța de apel a reținut prevederile art. 60 alin. (1) lit. a) Cod penal și anume că, persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii au expirat 2 ani de la săvârșirea unei infracțiuni ușoare.

În cazul dat Cociug Viorel nu s-a sustras de la urmărirea penală, de la judecarea cauzei, nu a comis în interiorul acestui termen oricare fapte susceptibile de a fi calificate drept infracțiuni.

În context, a reținut faptul că, potrivit rechizitoriului și sentinței inculpatul Cociug Viorel a comis fapta infracțională la 29 iunie 2019, astfel la moment 23 noiembrie 2021, fiind expirat termenul de 2 ani de tragere la răspundere penală pentru fapta dată, iar în consecință, potrivit legii, se impune soluția enunțată în concluzie.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către inculpatul Cociug Viorel, prin care invocând incidența pct. 6) a dispozițiilor alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, a solicitat casarea sentinței și deciziei și pronunțarea unei noi hotărâri de încetare a procesului în privința lui Cociug Viorel în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 352¹ alin.(2) și art. 264¹ alin. (1) Cod penal.

5.1. În susținerea recursului inculpatul Cociug Viorel invocă că, urmărirea penală în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal, a fost începută conform ordonanței organului de urmărire penală în data de 09 iulie 2019 (vol. I, f.d.1). Termenul rezonabil al desfășurării procesului penal se află în legătură cauzală directă cu termenul de menținere a persoanei în calitate de bănuț, care nu poate depăși trei luni, potrivit prevederilor art. 63 alin. (2) punctul 3) Cod procedură penală, în interiorul căruia,

organul de urmărire penală are obligația, conform art.19 alin. (3) Cod procedură penală.

Apreciază critic și ca fiind ilegală, ordonanța procurorului din 30 septembrie 2019 (Vol. II, f.d. 53), prin care s-a dispus prelungirea pe cauza penală nr. XXXXX (capătul de acuzare înaintat în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal) a termenului de menținere în calitate de bănuit a cet. Cociug Viorel până la 6 luni, adică până la 20 ianuarie 2020, deoarece contravine criteriilor de apreciere a termenului rezonabil la urmărirea penală în cauza penală nr. XXXXX.

Prin ordonanța din 30 octombrie 2019, emisă de către procurorul în Procuratura raionului Anenii Noi, Serghei Podrez, s-a dispus: Punerea sub învinuire a lui Cociug Viorel în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 352¹ alin. (2) și 264¹ alin. (1) Cod penal. Ordonanța de punere sub învinuire din 30 octombrie 2019, i-a fost adusă la cunoștință lui Cociug Viorel în biroul procurorului, care conduce urmărirea penală, în prezența avocatului, în data de 30 octombrie 2019 ora 11:00.

Potrivit materialelor cauzei penale nr. XXXXX, în special, prin constatările ordonanței privind necesitatea prelungirii termenului de menținere în calitate de bănuit din 30 septembrie 2019, se atestă faptul că în data de 26 septembrie 2019 organul de urmărire penală s-a adresat consiliului electoral al circumscripției electorale Anenii Noi, solicitând acestuia acordul cu privire la atragerea la răspundere penală a cetățeanului Cociug Viorel care, în urma examinării, a fost respinsă.

Punerea sub învinuire din 30 octombrie 2019 în perioada electorală, exercitată în lipsa consimțământului organului electoral, este ilegală, deoarece s-au încălcat prevederile art. 46 alin. (5) al Codului electoral.

Nulitatea actului procedural din 30 octombrie 2019 reprezintă o circumstanță, care exclude urmărirea penală și cade sub incidența art. 275 pct. 9) Cod procedură penală.

Rezultatul alcooltestului Drager nu a fost dobândit în modul prevăzut de art. 93 alin. (2) Cod procedură penală și nu poate exista de sine stătător în lipsa procesului verbal privind constatarea faptei ilicite, întocmirea căruia este obligatorie în conformitate cu prevederile punctului 12 din Regulamentul privind testarea alcoolscoptică și examinarea medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii, aprobat prin Hotărârea Guvernului „Cu privire la aprobarea nr. 296 din 16 aprilie 2009 (în continuare Regulament).

Lipsa unui proces verbal în cadrul documentării faptei ilicite privind rezultatul testării alcoolscopice constituie o încălcare gravă a dreptului de a contesta, în caz de dezacord, rezultatul testării alcoolscopice.

6. Referință privind opinia sa asupra recursului ordinar declarat a fost depusă de către procuror, care solicită dispunerea inadmisibilității recursului ordinar declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. Judecând recursul ordinar în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție, ajunge la concluzia că, recursul declarat urmează a fi admis din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să îl admită, să dispună rejudecarea de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs. De asemenea, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârile atacate și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Potrivit dispoziției art. 434 Cod de procedură penală, judecând recursul declarat împotriva deciziei instanței de apel, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție verifică legalitatea hotărârii atacate pe baza materialelor din dosar și se pronunța asupra tuturor motivelor invocate în recurs de titularul acestuia, or, instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală indică că, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept, comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

După cum rezultă din conținutul cererii de recurs declarate în speță, inculpatul Cociug Viorel își întemeiază dezacordul cu decizia contestată pe temeiurile pentru recurs prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, potrivit cărora, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și apel atunci când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Analizând argumentele fixate în recursul ordinar, în raport cu materialele dosarului, Colegiul penal lărgit constată că decizia instanței de apel urmează a fi desființată *ad integrum* pe motivele invocate în recurs precum și din alte considerente, nearătate în cererea de recurs (art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală), or, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs, aceasta este în drept să-l admită, cu casarea hotărârii atacate și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Potrivit jurisprudenței constante, chestiunile de fapt asupra cărora trebuie să se pronunțe instanța de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvârșită ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări. Chestiunile de drept pe care urmează să le soluționeze instanța de apel sunt: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă normele de drept procesual și penal au fost corect aplicate. În cazul în care se constată încălcări

ale prevederilor legale referitoare la chestiunile menționate, hotărârea instanței de fond urmează a fi desființată, cu rejudecarea cauzei.

Respectiv, la judecarea apelului, instanța este în drept să cerceteze suplimentar probele administrate de prima instanță precum și să administreze probe noi, pentru elucidarea adevărului și pentru formularea unei concluzii temeinice vis-a-vis de acuzația imputată inculpatului prin actul de învinuire și cel de sesizare a instanței.

Pentru corectitudinea judecării prezentei cauze, este imperios de a supune analizei și aprecierii toate probele acumulate în dosar. De altfel, în cadrul cercetării judecătorești se administrează probe anume pentru lămurirea faptelor și împrejurărilor importante, sub toate aspectele, în condiții de nemijlocire, publicitate și contradictorialitate, în scopul perceperii directe a probelor de către instanța de judecată pentru formularea opiniei asupra învinuirii aduse unei persoane.

Din dispozițiile art. 414 Cod de procedură penală, rezultă că instanța de apel, judecând apelul, este obligată să verifice legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau să cerceteze suplimentar probele administrate de prima instanță, putând da o nouă apreciere probelor și fiind obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel, fiindcă dreptul la un proces echitabil nu poate fi considerat efectiv decât dacă susținerile părților sunt examinate de către instanță, aceasta având obligația de a proceda la un examen efectiv al mijloacelor, argumentelor și elementelor de proba sau cel puțin de a le aprecia.

Astfel, pornind de la faptul că apelul este o cale de atac sub aspect de fapt și de drept și declanșează o continuare a judecării cauzei în fond, producând un efect devolutiv complet, în sensul că provoacă un control integral atât în fapt, cât și în drept, în privința persoanelor ce a fost declarat, Colegiul penal lărgit reține că, în cauza dată, instanța de apel nu și-a exercitat în deplină măsură atribuțiile prevăzute de lege.

Într-un prim aspect se menționează că, instanța de apel și-a motivat soluția contradictoriu și partea descriptivă nu corespunde dispozitivului hotărârii.

Asupra celor constatate supra, Colegiul reține că, potrivit actelor judecătorești, prima instanță a hotărât încetarea procesului penal intentat în privința lui Cociug Viorel în baza art. 352¹ alin. (2) Cod penal și liberarea acestuia de răspundere penală, în temeiul art. 60 alin. (1) lit. a) Cod penal, în legătură cu expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

Totodată, inculpatul Cociug Viorel a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin.(1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 220 ore, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport.

Fiind sesizată cu apel de către apărare, instanța de apel a casat parțial sentința primei instanțe, inclusiv din oficiu, în baza art. 409 alin.(2) Cod de procedură penală

și a pronunțat o nouă hotărâre prin care procesul penal în privința lui Cociug Viorel, recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin.(1) Cod penal, s-a încetat în legătură cu intervenirea termenului de prescripție. În rest sentința a fost menținută, fără modificări.

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a făcut referire la art. 275 pct. 5)-9) Cod de procedură penală, art. 285 alin.(1) pct. 1), 2), 4), 5) Cod de procedură penală, art. 332 alin. (1) Cod de procedură penală, art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, coroborate cu art. 60 alin. (1) lit. a) Cod penal.

Din normele procesual-penale, Colegiul reține că, la întocmirea unei hotărâri, instanța trebuie să îndeplinească cerințele art. 394 Cod de procedură penală și să soluționeze toate chestiunile prevăzute în art. 385 și art. 397 Cod de procedură penală.

Potrivit art. 384 alin. (3) Cod de procedură penală, sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată, iar conținutul ei se expune în mod consecvent, astfel ca noua situație să decurgă din cea anterioară și să aibă legătură logică cu ea.

Încetarea procesului în cazul intervenirii termenului de prescripție, la etapa urmăririi penale (art. 275 Cod de procedură penală) cât și la cea de judecare a cauzei, e posibil doar cu acordul persoanei aflate pe banca de acuzare.

Din interpretarea normelor procesual-penale (art. 350 Cod de procedură penală), rezultă că încetarea procesului penal, în temeiurile prevăzute de art. 332 Cod de procedură penală, intervine până la etapa cercetării judecătorești (etapa preliminară), iar dacă aceasta a fost desfășurată, sentința se adoptă în temeiurile art. 389-391 Cod de procedură penală.

Conținutul pct. 6) alin. (1) art. 391 Cod de procedură penală, se referă la cazurile expres prevăzute de lege și anume situația descrisă în dispoziția art. 11 alin. (4), art. 57-58 alin. (4), art. 165 și art. 206 alin. (5), art. 217 și alin. (4) art. 325 Cod penal.

Potrivit art. 389 alin. (4) pct. 3) Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă fără stabilirea pedepsei, cu liberarea de răspundere penală în cazul expirării termenului de prescripție.

În speță, aceste prescripții de drept nu au fost întocmai respectate de către instanța de apel, deoarece a desfășurat cercetarea judecătorească, cercetate nemijlocit probele prezentate de părți, inculpatul nu a recunoscut vina, astfel, prevederile art. 332 Cod de procedură penală nefiind aplicabile.

Totodată, inculpatul nu și-a dat acordul la încetarea procesului penal în temeiul intervenirii prescripției tragerii la răspunderea penală, or la materialele cauzei nu este anexat un asemenea act.

Mai mult, chestiunea cu privire la intervenirea prescripției tragerii la răspunderea penală a fost menționată de acuzare, în cadrul dezbaterilor judiciare, iar

instanța de apel nu a reluat cercetarea judecătorească, nu a pus în discuție cu apărarea și nu a audiat inculpatul asupra acestora, aducând atingere echității procedurii.

Prin urmare, instanța de apel nu era în drept să pronunțe o sentință de încetare pe motivul intervenirii prescripției tragerii la răspunderea penală, abordare ce contravine prevederilor art. 391 și 394 Cod de procedură penală.

O altă eroare de drept admisă de instanța de apel se referă la faptul că nu a fost acordată deplină eficiență prevederilor legale transpuse în dispoziția art. 101 Cod de procedură penală.

În lumina practicii CtEDO, o hotărâre motivată, în sensul legislației naționale pertinente, precum și a jurisprudenței CtEDO, trebuie să conțină motivele de fapt și de drept care au format convingerea instanței la adoptarea soluției, precum și cele pentru care s-au înlăturat cererile părților în raport cu analiza probatoriului administrat în cauză. Totodată, urmează a se reține că obligația instanței de a-și motiva hotărârea face parte din setul de garanții stabilite pentru existența unui proces echitabil. Or, potrivit jurisprudenței constante a CtEDO, expuse în cazurile aplicării art. 6 CoEDO, s-a conchis că o hotărâre motivată demonstrează că părțile au fost auzite în cadrul procesului penal (hotărârea CtEDO *Suominen versus Finlanda din 01 iulie 2003*).

Potrivit art. 101 Cod de procedură penală fiecare probă administrată de părți trebuie să fie verificată și apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor și că nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită pentru organul de urmărire penală sau instanța de judecată.

Colegiul specifică că, pentru corectitudinea judecării prezentei cauze este important de a analiza minuțios toate probele acumulate în dosar, întrucât aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului penal, iar justa apreciere contribuie la elucidarea adevărului și la echitatea procedurii desfășurate pentru toate părțile la proces, or în decizia instanței de apel lipsește cu desăvârșire analiza și aprecierea probelor.

La caz, cu referire la învinuirea adusă în baza art. 352¹ alin. (2) Cod penal și art. 264¹ alin.(1) Cod penal, instanța de apel nu a făcut o coroborare între probele administrate, ci au fost doar enunțate probele, descriindu-se conținutul declarațiilor făcute de martori, fără a fi indicat ce circumstanțe acestea confirmă, iar statuările instanței de apel nu pot fi considerate ca corespunzând exigențelor CoEDO.

Așadar, Colegiul penal lărgit specifică că, pentru corectitudinea judecării prezentei cauze este important de a analiza minuțios toate probele acumulate în dosar, întrucât aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului penal, iar justa apreciere contribuie la elucidarea adevărului și la echitatea procedurii desfășurate pentru toate părțile la proces, or în hotărârile instanțelor de

fond și de apel lipsește cu desăvârșire analiza și aprecierea probelor din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, în ansamblu, prin coroborare, conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală.

Omisiunea instanțelor ce judecă fondul de a face o analiză a probatoriului administrat și de a se expune argumentat asupra fiecărei probe în parte, este cu certitudine o lacună care nu poate fi corectată de către instanța de recurs la această etapă a procedurilor urmând a fi înlăturată de instanța de apel, prin rejudecarea cauzei.

În continuare, Colegiul penal lărgit ține să consemneze că găsește întemeiate criticele titularului dreptului de recurs în partea ce ține de insuficiența motivării deciziei adoptate de instanța de apel.

Astfel, lecturând textul deciziei, se constată că instanța de apel a dat răspuns la argumentele apelantului prin fraze de ordin general, argumente neconcrete și nefiind întemeiate legal.

În opinia Colegiului penal lărgit, argumentele enunțate mai sus constituie fondul apelului și asupra cărora instanța de apel era obligată să se pronunțe motivat, deoarece în viziunea apelantului, aceste motive ar putea răsturna soluția adoptată de prima instanță și afecta temeinicia hotărârii, cu atât mai mult că, în lumina jurisprudenței CtEDO, deși instanțele nu sunt obligate să se expună asupra motivelor de respingere a fiecărui argument a unei părți (hotărârea *Ruiz Torija versus Spania*), acestea nu sunt scutite de obligația de a examina în modul corespunzător principalele motive invocate și de a le da un răspuns (hotărârea *Moreira Ferreira versus Portugalia*).

Astfel, a avut loc o încălcare esențială a legii procesuale penale, fiind prezentă eroarea de drept stipulată la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, întrucât, în urma examinării coroborate a materialului cauzei, rezultă un viciu juridic la stabilirea temeiurilor de fapt și de drept.

La rejudecarea cauzei instanța urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care reglementează procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe în strictă conformitate cu prevederile legii procesual-penale asupra tuturor circumstanțelor de fapt ale cauzei și să țină seama de cele invocate în prezenta decizie, să verifice și să aprecieze probele administrate, să le dea o apreciere cuvenită cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe examinate, ținând cont de temeiurile casării deciziei atacate, să înlătore omisiunile admise cu referire la cerințele apelantului și să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

8. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE:

Admite recursul ordinar declarat de către inculpatul Cociug Viorel, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 noiembrie 2021, în cauza penală în privința lui *Cociug Viorel XXXXX* și dispune rejudecarea cauzei, de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată.

Decizia motivată pronunțată la **26 august 2022**.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Boico Victor

Catan Liliana

Diaconu Iurie

Guzun Ion